

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 28

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐπὶ τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου καὶ τῇ ἐκδόσει τῆς διαταγῆς περὶ Γενικῆς Ἐπιτρατεῦσεως τῆς Χώρας, συνελθοῦσα εἰς ἕκτακτον Συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐξέδωκε διάγγελμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τοῦ Βασιλείου, τὰ ἑποῖα δημοσιεύονται κατωτέρω.

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν.
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως καλοῦσιν ἡμᾶς πάντας, ἵνα ἀποδυθῶμεν εἰς τὸν ἅγιον ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀμυντικὸν ἀγῶνα.

Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ ὅπλα τὰ ἱερὰ καὶ πέποιθεν, ὅτι ὅλα τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος, εὐπειθῆ εἰς τὸ κέλευσμα Αὐτῆς καὶ τοῦ Θεοῦ, θὰ σπεύσωσιν ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τιμῆς καὶ θὰ συνεχίσωσιν οὕτω τὴν ἀπ' αἰῶνων πολλῶν ἀδιάκοπον σειρὰν τῶν τιμῶν καὶ ἐνδόξων ἀγῶνων καὶ θὰ προτιμήσωσιν τὸν ὄρατον θάνατον ἀπὸ τὴν ἀσχημον ζῶν τῆς δουλείας. Καὶ μὴ φοβώμεθα ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι, ἃς φοβώμεθα δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι. Ἐπιρροίωμεν ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμναν ἡμῶν καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτορ ἐν τῇ ἀμύνῃ κατὰ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως τῶν ἐχθρῶν. Οὕτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὕτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ γενναιότητι καὶ ἀνδρείᾳ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1940

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ο ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ο ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ο ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεπίγραμματὸς

Ἀρχιμ. ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3018
Διεκπ. 136

Ἀθήναι τῇ 28 8/βρίου 1940
Ἐπίγουσα

Ἐγκύκλιος 310

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἐθνικὸς ἡμῶν Κυβερνήτης ἐκήρυξαν ἐπιστράτευσιν καὶ πάντες ἀποδύμεθα εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πέποιθεν, ἀδιστακτως, ὅτι πάντες οἱ Σεβασμιώτατοι ἀνά τὴν Ἐπικρατείαν Ἱεράρχαι, βαθύτατα συναισθανόμενοι ἐν ταῖς κρίσιμους ταῦταις περιστάσεσιν τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, μετ' ἐνθέου ζήλου θὰ ἐπιτελέσωσι τὸ πρὸς τὴν φιλιτήν Πατρίδα ἐπιβαλλόμενον ὑπέρτατον καθήκον, ἀκοίμητοι παρασῆται καὶ βοηθοὶ καὶ συναντιλήπτορες γιγνόμενοι τῷ τε δοκιμαζομένῳ εὐσεβεῖ λαῷ καὶ τῷ ἀγωνιζομένῳ φιλοχρίστῳ Ἑλληνικῷ Στρατῷ. Ἐπὶ πλέον δὲ προτροπέμεθα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς τε καὶ ὁ ὕψ' ὑμᾶς Ἱερός Κλήρος θεομᾶς καὶ ἐκτενεῖς πρὸς τὸν Πανάγαθον καὶ Δίκαιον Θεὸν ἡμῶν ἀναπέμψετε δεήσεις τε καὶ ἱκεσίας ὑπὲρ ὑγείας, ἐνισχύσεως, εὐδοώσεως, νίκης καὶ κράτους τῶν κατὰ ξηρὰν, ἄερα καὶ θάλασσαν μαχομένων στρατευμάτων, χρησιμοποιοῦντες τὰς ἐν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Εὐχολογίῳ (σελ. 549—565) περιλαμβανομένας σχετικὰς, τῇ περιστάσει, παρακλητικὰς εὐχὰς.

Τούτῃ ἐντελλομένη ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐχεται, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν χαρίσθαι τῷ Εὐσεβείστῳ Βασιλεῖ, τῇ Ἐθνικῇ ἡμῶν Κυβερνήσει καὶ τῷ πιστῷ κατὰ ξηρὰν, ἄερα καὶ θάλασσαν Στρατῷ τὴν Νίκην κατὰ τῶν ἐπιβούλων ἐχθρῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Πίστεως καὶ τοῦ θεοθέν εὐλογημένου Ἔθνους ἡμῶν, ἐπιβραβεύσῃ δὲ ταχέως τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ο ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ο ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ο ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεπίγραμματὸς

ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗΣ

Ὁσαύτως ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ κη-

ρῦξει τοῦ πολέμου ἐξαπέλυσε τὴν κάτωθι πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον Ἐγκύκλιον αὐτῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940

Ἄριθ. Πρωτ. 2767

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς

Ὡς γνωστὸν ὑμῖν, τὸ Ἔθνος ἐκηρύχθη ἐν ἐπιτρατεύσει.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διεκήρυσεν ὅτι «Τώρα θὰ ἀποδείξωμεν ἂν πράγματι εἴμεθα ἄξιαι τῶν προγόνων μας καὶ τῆς ἐλευθερίας μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐξησφάλισαν οἱ προπάτορές μας», καλεῖ δὲ «ὅλον τὸ Ἔθνος ὅπως σύσσωμον ἀγωνισθῆ διὰ τὴν Πατρίδα, τὰς Γυναῖκας, τὰ Παιδιά μας καὶ τὰς ἱεράς μας Παραδόσεις».

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην δὲν πρέπει νὰ ὑστερήσῃ ὁ Ἱερὸς Κλήρος, ὁ ὁποῖος εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν περιπέτειαν πρωτογωνίστησεν.

Ὅθεν παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν πάντας ὑμᾶς, ὅπως μὴ ἀπομακρύνησθε τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑμῶν, παρέχοντες πάντοτε πρόθυμην τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς ὑμῶν ἐνορίας, ἐνθααυρόντες καὶ παρηγοροῦντες αὐτοὺς καὶ προφρόνως συντρέχοντες εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, ὅπου ἂν ζητηθῆ ἢ ὑμετέρα ἀρωγὴ καὶ ἀντίληψις, προσκατεργήτε δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ ἐπιτελοῦντες **καθ' ἐκάστην** πρωτίστως μὲν ἀπάσας τὰς ἐνδιατάκτους Ἀκολουθίας Ἑσπερινοῦ, Ὁρθροῦ καὶ Λειτουργίας, ἰδίᾳ δὲ καὶ καθ' ἐκάστην Ἑσπέραν μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τελήτε τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως «Ἐπεὶ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοφυλάκτου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ Διαδόχου Παύλου, τῆς συζύγου Αὐτοῦ Φρειδερίκης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Κωνσταντίνου, ἰπάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Παλαίου, εὐδωσέως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ ἡμῶν, διαφυλάξεως, σκέψης, βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους», ἀπαγγέλλετε δὲ ἐν τέλει τῆς παρακλήσεως, μετὰ τὸ «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σατήρ ἡμῶν...» καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Λιτῆς «Δέσποτα Πολυέλεε...εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν...», ἀναγινώσκητε δὲ καὶ μίαν τῶν «εἰς ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν» εὐχῶν, αἵτινες εὐρηται ἐν τῷ Εὐχολογίῳ (Ἐκδοσις Βενετίας, σελ. 554 καὶ ἐξῆς). Δύνασθε πρὸς τούτοις νὰ ψιλλήτε ἐναλλάξ ἀντὶ τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων πρὸς τῶν ἐν λόγῳ εὐχῶν (σελ. 548) Κανόνα «ἐπὶ προσδοκίᾳ πολέμου» μετὰ τοῦ οἰκείου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Εἴητε δ' ἐπὶ τούτοις ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Ὁ Κοσμήτωρ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν δηλοῖ ὅτι, κατὰ τὴν ἐν φιλικῶν πνεύματι γενομένην τὸν παρελθόντα Μάϊον συνάντησιν ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀγγλικανῶν θεολόγων καὶ καθηγητῶν τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, οὐδεμία ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, ἐφόσον περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶχεν ἤδη ἀποφανθῆ ἐπ' σήμεως ἡ σχολή, κατόπιν ἐρωτήματος τῆς ἱεραῆς συνόδου.

Κατὰ τὴν γενομένην φιλικὴν καὶ ἀνεπίσημον συνάντησιν δὲν ἐτηρήθησαν πρακτικὰ καὶ ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» τῆς 19ῆς Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ κ. Τρεμπέλα ἐκθεσις περὶ τῶν κατ' αὐτήν, συνταγεῖσα «βάσει τῶν ἀναμνήσεων αὐτοῦ», ἔχει ὅλως ἀτομικὸν χαρακτῆρα, μὴ τεθεῖσα κἀν ὑπ' ὄψιν τῶν μετασχόντων ταύτης καθηγητῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Ἐντολῇ τῆς θεολογικῆς σχολῆς

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25.10.40

Γ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ.

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΥ

Καθηγητοῦ τῶν Θεολογικῶν

τοῦ ἐν Ν. Φιλαδέλφειᾳ γυμνασίου

[2]

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑ

ΤΗΣ «ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ» ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩ.

Β'

Ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραῆς Ἐξομολογήσεως ὑποτυπῶνται ἡ δικαστικὴ ὄψις τοῦ λειτουργήματος τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος. Ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός παρουσιάζεται ἡ ἀμαρτωλός. Ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα καὶ κατάστασιν; Ὡς τέκνον αὐτοῦ, φυσικὰ, πνευματικόν, ἠθικῶς πάσχον, ἀσθενὲς κατὰ τὴν ψυχὴν. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτό. Τὸ τέκνον τοῦτο δὲν εἶναι ἀπλῶς «ἀσθενές», εἶναι καὶ ἐνοχον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ παραβάσει ὑρισμένων νόμων αὐτοῦ. Ἀκριβῶς δὲ ἐνεκα τούτου καὶ ἐμφανίζεται, καὶ πρέπει νὰ ἐμφανίζεται, ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ «κατήγορος» ἑαυτοῦ καὶ ἐν συναίσθησει τῆς ἐνοχῆς του.

Ὅποια ἴδν αἱ παρὰ τῷ Πνευματικῷ ἀντιστοιχίαι τῶν θέσεων τούτων τοῦ ἐξομολογουμένου ἀμαρτωλοῦ; Ἡ ἠθικὴ νοσηρότης, ἡ ἀμαρτωλὸς δηλαδὴ κατάσταση, ἀπαιτεῖ θεραπείαν αὐτῆς ταύτην ἀσκῶν ὁ Πνευματικὸς ἀσκεῖ χρέη ἰατροῦ ἱατροῦ πνευματικοῦ, μετὰ στοργῆς πατρικῆς τὸ πᾶν μετερχομένου, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἠθικὴν ὑγείαν εἰς τὸν πάσχοντα καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν παντὸς ἐκ τῆς ἠθικῆς μολύσεως κινδύνου. Ἴνα μὴ ὑποπέσῃ δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς νοσηρότητος, εἶτι δὲ ἵνα ἐνημερώσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἠθικῆς ὑγείας, περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν κινδύνων τῆς ἀμαρτίας, ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ ἔχει νὰ ἀναλάβῃ τὰ ξιν διδασκαλίου, «πατρικῶς» συμβουλεύοντος τὸ τέκνον αὐτοῦ καὶ ἐφοδιάζοντος αὐτὸ μὲ τὰ πνευματικὰ φῶτα περὶ τῆς ψυχικῆς ὑγιεινῆς. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ λεχθῆ ὅτι οὔτε ἡ ἱατρικὴ ἰδιότης, οὔτε ἡ διδασκαλικὴ τοιαύτη προσβάλλουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς «πατρό-

τητος» του Πνευματικού· ἀπ' ἐναντίας, εἶναι ἐκδηλώσεις αὐτῆς καὶ ἐνέργειαι εὐκρινεῖς τῆς πατρικῆς ἀγάπης. Ἡ ἐνοχὴ ἔμως, ἥτις πηγάζει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν εἶναι ἀπλοῦς ἠθικῶς ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ πταίστης, παραβάτης τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, δὲν υπάγεται οὐκ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, οὕτως εἶπεῖν τοῦ ἱατροῦ, οὔτε εἰς τὴν διδασκαλίαν. Ἐδῶ ἀπαιτεῖται κρίσις: ποῖα τὰ περιστατικά τῆς παραβάσεως, τὰ μέσα ἰδίᾳ αὐτῆς, ὥστε νὰ καταλογισθῆ ἢ προσήκουσα εὐθύνη. ἵνα καὶ ὀρισθῶσιν αἱ προσήκουσαι ἐπανορθώσεις. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀσκήσεως τῆς λειτουργίας τῆς «πνευματικῆς πατρότητος» θὰ στηριχθῆ ἀπόφασις τοῦ Πνευματικοῦ περὶ συγχωρήσεως ἢ μὴ, ἔτι δὲ καὶ ὅσα ἐπιτίμια, ὅ ἐστι «παιναὶ» πατρικαί, θεραπευτικά, δέον νὰ χρησιμοποιοῦνται. Δὲν εἶναι δὲ δύσκολον νὰ ἀντιληφθῆ τις, ὅτι οἱ σχετικοὶ περὶ ἐπιτιμίων Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα, δὲν ἀπέχουσι τοῦ χαρακτήρος «Πνευματικῆς τινος Δικονομίας». Οὕτως ὁ Πνευματικὸς ἐν τάξει δικαστοῦ ἀποφαινόμενος ἀποδίδει τὸ ἀνήκον ἐκάστῳ, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν ἢ τὴν κράτησιν αὐτῶν, καὶ ἐρίζει τὰς ἀπαιτούμενας κυρώσεις καὶ ἐπανορθώσεις.

Ἡ δικαστικὴ αὐτὴ ἐνέργεια τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς εἶναι τόσο οὐσιώδης, ὥστε ἀνευ αὐτῆς τὸ Μυστήριον παραμένει ἀτελὲς καὶ ἀνενέργητον, ἀνωφελὲς διὰ τὸν ἐξομολογηθέντα, ἔστω καὶ εἰλικρινῶς μετανοήσαντα. Ἄν ἡ ἀπόφασις τῆς συγχωρήσεως δὲν ἐκδοθῆ, ἂν δηλαδὴ ὁ Πνευματικὸς δὲν ἀναγνώσῃ, ὡς προσήκει, τὴν Συγχωρητικὴν Εὐχὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐξομολογηθέντος, ἢ κατάστασις αὐτοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς παραμένει ἀμετάβλητος. Ἐπομένως, τὸ στοιχεῖον τοῦτο εἶναι φυσικὸν νὰ εἴδῃ τὸν οὖν εἰς τὴν δικαστικὴν ιδιότητα τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς. Ὅτι δὲ ἡ συγχώρησις τοῦ Πνευματικοῦ εἶναι πράξις φύσεως δικαστικῆς, εἶναι ἀλήθεια εὐλαλὸς καὶ ἐκ τῆς ἀντιστοίχου πρὸς τὴν συγχώρησιν καταστάσεως: ἂν ἡ συγχώρησις δὲν δοθῆ, ἀπομένει ἡ κατὰ δίκην.

Ἐκ τούτων πάντων γίνεται δῆλον ὅτι: καὶ ἂν ἀκόμη θὰ ἤθελε νὰ ἀποφύγῃ τις νὰ ὀνομάσῃ τὸν Πνευματικὸν «δικαστήν», τὸ πρᾶγμα ὑπάρχει· οὐδὲ καταστρέφεται ἡ ἐννοια τοῦ «πατρὸς» διὰ τῆς ἐπεξηγηματικῆς ἐννοίας τοῦ «δικαστοῦ». Αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶναι μὲν Πατὴρ, ἀλλ' εἶναι καὶ Κριτής. Τὰ πρᾶγματα εἶναι τόσο σαφῆ, ὥστε καὶ ἂν δὲν ἦτο ἐν χρήσει περὶ τοῦ Πνευματικοῦ ἡ προσωνομία τοῦ Κριτοῦ ἢ Δικαστοῦ, θὰ ἔπρεπε πάραυτα νὰ ἀποδώσωμεν αὐτὴν εἰς αὐτόν. Ἄλλως τε, καὶ ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος ἐν οἷς λέγει ἔτι «ἡ κρίσις τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ἡ ἐνδεχομένη ἐπιβολὴ ἐπιτιμίων ἢ μάλλον ἢ παρόρμησις εἰς ἔργα ἀγάπης, καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν, καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτιμίου οὐκ ἀρνήσεως παροχῆς συγχωρήσεως, ἀλλ' ἐπιδείξεως μείζονος ἀγάπης εἰς παροξυσμὸν (Ἐδρ. 10, 24) πρὸς τὸν καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἐξομολόγησιν τυχόν ἐπιπολαίως ἢ καὶ μοχθηρῶς ἀκόμη φερόμενον ἐξομολογούμενον εἶναι κρίσις καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκη

ὁργὴ πατρὸς, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει «δικαστοῦ», ἐν οἷς λοιπὸν τούτοις λέγει, νομίζω ἔτι δὲν ἐμφανίζεται ἀποκρούων τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πνευματικὸς εἶναι κριτής. Προσθέτει θεαίως ὅτι ὁ Πνευματικὸς εἶναι «Κριτὴς Πατὴρ» καὶ ὄχι «δικαστής», ἀλλ' ὡς μοι φαίνεται, ἢ φράσις «Κριτὴς Πατὴρ», τὴν ὁποῖαν ἀποδέχεται ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος, δὲν διαφέρει τῆς φράσεως «Πατὴρ Κριτὴς» τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζομεθα ἡμεῖς ἐν τῇ ἀναλύσει τῆς ἐννοίας καὶ τῆς φύσεως τοῦ χαρακτήρος τῆς πνευματικῆς πατρότητος. Ὅσον δὲ ἡ πρώτη φράσις εἶναι ἐπηρεασμένη ἀπὸ πνεῦμα παπικόν, ἄλλο τόσο εἶναι καὶ ἡ δευτέρα. Εὐτυχῶς ὁμοῦς δι' οὐδετέραν ἐκ τῶν φράσεων τούτων συμβαίνει τι τὸ τοιοῦτον.

Ἐξ ἄλλου ἡ δικαστικὴ ιδιότης τοῦ Πνευματικοῦ ὡς στοιχεῖον τῆς Πατρότητος αὐτοῦ διευκρινίζεται καὶ ἐκ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ. Εἶναι διδασκαλία τῆς Γραφῆς καὶ πεπόθησις τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Ἐξομολογητὴς Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὴν διακονίαν αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Φανερόν δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ αὐτὴ ἀξία ἀναφέρεται εἰς τὴν στάσιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐν γένει, καὶ δὴ τὸν «ἁμαρτωλὸν» ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ὅποια δὲ εἶναι ἡ στάσις αὐτῆ;

Ἡ Γραφὴ ἐμφανίζει ἡμῖν τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν διδάσκοντα¹, ἱατροῦντα² καὶ κρίνοντα³, ἥτοι ἀπαλλάττοντα τῆς ἐνοχῆς καὶ τῶν ποινῶν, ὅ ἐστι συγχωρῶντα⁴, ἢ καταδικάζοντα τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλοὺς⁵, καὶ ἀμείβοντα τοὺς δικαίους⁶. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῆ ἀντιπροσωπεύσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Πνευματικοῦ, χωρὶς οὗτος νὰ ἀσκῆ τὰ ἐνεργήματα τοῦ ἀντιπροσωπευμένου Κυρίου; Μόνος περιορισμὸς, καὶ οὗτος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θεθειμένος, καὶ τοῦτο διὰ λόγους εὐνοήτους, εἶναι ὅτι ἐν τῇ κρίσει τοῦ Πνευματικοῦ ὁ μετανοήσας ἁμαρτωλὸς οὔτε ἀμείβεται ἀμέσως καὶ ὀριστικῶς, οὔτε καταδικάζεται. Ὁ Πνευματικὸς ἢ συγχωρεῖ ἢ δὲν συγχωρεῖ· ἄλλο τὸ ζήτημα ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Πνευματικοῦ ἐμμέσως εἶναι ἀμοιβὴ ἢ καταδίκη αὐτοῦ, ἐντελῶς ὁμοῦς προσωρινῇ καὶ παιδαγωγούσῃ. Ὅριστικὴ, πλήρης, τελεία καὶ ἀνέκκλητος Κρίσις ἐπεφυλάχθη παρὰ τοῦ Πατρὸς τῷ Ἰῶφ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, κατὰ τὴν Δευτέραν αὐτοῦ Παρουσίαν, ἐφ' ἧσον, ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε, κατὰ τὴν Πρώτην αὐτοῦ, γενομένην ἡδὴ, Παρουσίαν δὲν ἦλθεν ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον⁷.

(Συνεχίζεται)

1. Ματθ. 8,19· Μάρκ. 10,26· Ματθ. 9,11· 12,38· Λουκ. 7,40· Ἰωάν. 8,4· κ. ἄ.
2. Ματθ. 9,12· Λουκ. 4,23· Ματθ. 13,15· Λουκ. 6,19· Ἰωάν. 5,13 κ. ἄ.
3. Ἰωάν. 5,22,30· Ἐδρ. 9,27· κ. ἄ.
4. Ματθ. 9,2· Λουκ. 5,20· κ. ἄ.
5. Ματθ. 12,32· Λουκ. 12,10· 23,34· Λουκ. 16,19-23· κ. ἄ.
6. Ματθ. 25,10· 21-23· 34-40.
7. Ἰωάν. 12,47.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«'Αμύνεσθαι περὶ Πάτρης...»

Ἱστορία τριάντα αἰώνων καὶ συναίσθησις τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἠνάγκασαν τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν νὰ προκρίνῃ τὸν τραχὺν ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς ἀγῶνα ἀντὶ τῆς αὐμωτικῆς εἰς τὰ ἔθνη τῆς βίας καὶ τῆς ἀδικίας ὑποδουλώσεως. Ἡ Ἐκκλησία, καίτοι ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην καὶ ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς εὐχεταὶ πρὸς τὸν τῆς Εἰρήνης Βασιλέα, ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐξασπῆ εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βοῆς ἀδικίας, ἣ ὅποια ἐπλήρου τὰ ὄτια Κυρίου Σαββαῶθ. Διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τιμᾷ καὶ θέλει οὐ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ κυρίως τὴν ἑλευσίαν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἣ ὅποια θὰ εἶναι βασιλεία χρησιμότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ οὐχὶ βασιλεία βίας καὶ ἀδικίας. Διὸ καί, πρὸς τῇ ἐλλογίᾳ τῶν ἱερῶν ὄπλων, τῶν ἀμυνομένων τοῦ πατρίου ἐδάφους, τοῦ διὰ ποταμῶν αἱμάτων καθηγιασμένου, εὐχεταὶ πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων, τὸν συντριβοντα δυναστῶν τὰ τόξα καὶ τὸν καθαιροῦντα τῶν ὑπερηφάνων τὴν δαρῶν, ἵνα αὐτὸς διὰ τῶν ὄπλων ἡμῶν μάχηται κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ αὐτὸς στέψη διὰ τῆς νίκης τὸν δίκαιον ἀμυντικὸν καὶ ἱερὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀγῶνα.

Βοηθήσατε τὰ παιδιά!

Ἐὰν καὶ ἐν ἡμέραις εἰρήνης ὑψίστη ἦτο ἡ ὑποχρέωσις τῶν δυναμένων, ὅπως συνεισφέρωσι τὴν χρηματικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν ὑπὲρ τῆς λειτουργίας τῶν Μαθητικῶν Συστημῶν, προσέλαβεν οὕτη ἀφανιάσις ἐπιτακτικῶν καθήκοντος τὸν χαρακτηῖρα, τοῦ πολέμου ἤδη ἐξαπλωθέντος καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν. Πράγματι, χιλιάδες ἀδελφῶν ἡμῶν ἠταγκάσθησαν, χάριν τοῦ πρὸς τὴν μεγάλην δλόγητα τοῦ Ἔθνους καθήκοντος, νὰ παρίδωσι τὸ πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν φίλιτρον καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσι τούτους, καίτοι ἄμεσον καὶ συνεχῆ ἔχοντας ἀνάγκην τῆς καθημερινῆς αὐτῶν οικονομικῆς καὶ ἄλλης ἀρωγῆς. Καὶ πάντες ὄθεν οἱ δυνάμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ στρατευθέντες ἰδιαίτατα, εἶναι ὑπόχρεοι, ὅπως ἀναπληρώσωσι τοὺς στρατευθέντας ἐν τῇ πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν οικονομικῇ συνδρομῇ, θεωροῦντες ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ αὐτῶν περιλαμβανομένους καὶ τοὺς ἀπόρους τῶν στρατευθέντων συγγενεῖς. Μεταξὺ τούτων τὰ μικρὰ παιδιά εἶναι ἀσφαλῶς τὰ κινουῦντα περισσότερον τὴν συμπάθειαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔχοντα μεγαλυτέραν ἀνάγκην στοργῆς, λόγῳ τοῦ ἀπαρασκευάστου αὐτῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν στερησέων. Ἐν μέσῳ τῆς ἐνοκηψάσης θνέλλης, ἀνάγκη πᾶσα ὅπως προστατευθῶσι τοῦ Ἔθνους οἱ νεαροὶ βλαστοί, ἵνα κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποφενχθῇ ἢ εἰς τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν ψυχὰς προβολὴ τοῦ φάσματος τῆς δυστυχίας. Καὶ ὑπόσχεται τοῦτο ἡ μεγαλογοῦσα καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐτοιμότης πρὸς θυσίαν ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

† Κωνσταντῖνος Καλλίνικος.

Ἐν μέσῳ τῶν καπνῶν τοῦ πολέμου ἐξεδήμησε πρὸς Κίριον δ' ἐν Manchester τῆς Ἀγγλίας πολὺς καὶ σεβάσιμος λευίτης Μ. Οἰκονόμος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος Καλλίνικος. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ παγκοσμίου γνωστοῦ ὀρθοδόξου τούτου κληρικοῦ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπόλλυσι τὸν ὀρθοδόξον ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ἐργάτην αὐτῆς καὶ τὰ χριστιανικὰ γράμματα στεροῦνται ἰσχυροῦ καὶ πολυγράφου κολάμου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεκαετίας ἐλάμπρυνε τὴν ὀρθόδοξον θεολογικὴν γραμματείαν. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐκλεκτὸς συνεργάτης πάντων σχεδὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν, τῆς «Ἀγάπης», τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου», τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Κίρκου», τῆς «Ἀναπλάσεως», τῶν σιηλῶν τοῦ Δελτίου τούτου, τοῦ «Πανταίνου» καὶ τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου», ἐξέχεεν ἀφθόνως τὰ νάματα τῆς παμμεσοῦς αὐτοῦ γνώσεως πρὸς ἅπαν τὸ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἑλληνικὸν καὶ ὀρθόδοξον Γένος, καὶ κατέστησε γνωστὴν τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας πρὸς τε τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τῷ λοιπῷ κόσμῳ ἑτεροδόξους χριστιανούς. Ἀλλὰ μὴν τὸ πολυχεῖμον αὐτοῦ πνεῦμα δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας· ἐδημοσίευσεν πολλὰ ἀδιειληῆ ἔργα ὡς 1) Ἡ προσευχὴ, ἐν ΚΠόλει 1908, ἐκδ. β' 1929 ἐν Ἀθήναις, 2) Ἡ ἁμαρτία κατὰ τὴν Χριστιανικὴν ἀντίληψιν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1910, 3) Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἐν ΚΠόλει, 1910, ἐκδ. β' 1929 ἐν Ἀθήναις, 4) Πέραν ταῦ τάφου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1914, 5) Πρακτικαὶ Ὁμιλίαι εἰς τὰ Κυριακὰ Ἐθαγγέλια, μετὰ προλόγου τοῦ καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1916, 6) Χριστιανισμὸς καὶ πόλεμος, Μαγκεστρία 1919, 7) Ὁ Χριστιανικὸς Πᾶς καὶ τὰ τελούμενα ἐν αὐτῷ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1921, 8) Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1924, 9) Ἱερὰ Κατήχησις, ἐν Ἀθήναις 1925 (μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν), 10) Πεντήκοντα καὶ δύο Φρησκεντικοκοινωνικαὶ ὁμιλίαι, ἐν Ἀθήναις 1926, 11) Ὁ Ἱερὸς Ψαλτὴρ ἐμμέτρως ἐρμηνευθεῖς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1929, 12) Εἰσαγωγή εἰς τὸν Ἱερὸν Ψαλτῆρα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1927, 13) Ὁ Ἱερὸς Ψαλτὴρ ἐν τῇ Πράξει, ἐν Θεσσαλονίκῃ 1927 καὶ β' ἐκδ. διωρθωμένη καὶ ἐπισημμένη ἐν Ἀθήναις 1930, 14) Παροιμίαι Σολομώντος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1933, 15) Ὑπόμνημα εἰς τὰς Παροιμίας τοῦ Σολομώντος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1934, 16) Θεοτοκίας, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1935, 17) Δάφναι καὶ Μυρσίνας, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1935, 18) Ἄσμα Ἀσμάτων, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1938.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδημοσιεύθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ ἕτερα ἔργα τοῦ μεταστάντος. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τιμῶσα τὴν πολυσχιδῆ ταύτην συγγραφικὴν αὐτοῦ δαῖσι, τὴν ἀποπνεύσαν βαθεῖαν εὐσέβειαν καὶ δὲν ἐπιστημονικὸν πνεῦμα, διὰ τῆς ὁποίας ἐδίδαξε καὶ ἕτερον κόσμον ὅλον ἀναγνωστῶν, ἀνεκέρουξεν αὐτὸν ἐν ἔτει 1933 ἐπίτιμον αὐτῆς διδάκτορα, ἣ δὲ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὠνόμασεν αὐτὸν Μ. Οἰκονόμον. «Ἡ χάρις τοῦ λόγου, ἡ γλαφυρότης καὶ ἡ ἀνθηρότης τοῦ ὕφους, ἡ ὄραία καὶ σεμνὴ φράσις, ἡ ἐμμέλεια τῆς ἐκθέσεως, ἡ ἀρετὴ τῆς σαφηνείας, ἡ εὐλικρινὴς ἐμπνευσις, ἡ θερμότης, ἡ συγκρίσεις, ἡ πολυσχιδῆς μόρφωσις, ἡ λιπαρὰ γνώσις τῶν Γρα-

φῶν καὶ τῆς Πατερικῆς Φιλολογίας, ἡ φιλόσοφος διάνοια, ἡ πρωτοτυπία τῆς μεθόδου καὶ τῆς ἐκφράσεως, ἐν γένει δὲ ὁ ἐπιτυχῆς συνδυασμὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος μετὰ τῆς ἐποικοδομητικῆς διαθέσεως, κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν πρὸς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, ἦσαν τὰ γνωρίσματα τοῦ ἔργου τοῦ μετασιάντου. Ταῦτα δὲ προστιθέμενα εἰς τὰ σπάνια χαρίσματα τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς χαρακτῆρός του, δεικνύουσιν ἀμυδρῶς διατί ὁ μεταστὰς ἀπήλανε τσαύτης μεταξὺ ἡμετέρων τε καὶ ξένων ἐκτιμῆσεως.

*

Ἡ ἐτήσια ἐκθεσις τῆς Βελγικῆς Ἐταιρείας ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ μαρτυρεῖ τὴν ζωτικότητα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου. Δώδεκα ἑκατομύρια τόμων διανεμήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἦτοι κατὰ ἓν σχεδὸν ἑκατομύριον περισσότεροι τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ διὰ τὴν Κεντρικὴν Ἑθρῶπην ἀρμόδιος δ-πάλληλος ἀναφέρει, ὅτι, αἱ πωλήσεις ὑπερέβησαν τὰς 200 χιλιάδας καὶ προσθέτει: «Πανταχοῦ, ἐν μέσῳ τῶν θλίψεων, ἄνδρες καὶ γυναῖκες στρέφονται πρὸς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.»

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς πέντε συνεδρίας, ἐξ ὧν ἡ μία ἑκτακτος ἐπὶ τῇ κηρῦσει τοῦ πολέμου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λόγῳ τοῦ πολέμου, ἀνεκάλεσε πάσας τὰς πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας χορηγηθείσας ἀδείας ἀπουσίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, ἐπιτρέψασα μόνον εἰς τοὺς ἀσθενούντας Σεβ. Μητροπολίτας Ἐλευθερουπόλεως καὶ Λαρίσης ὅπως παραμείνωσιν ἐν Ἀθήναις μέχρι ἀποθεραπειᾶς των.

— Προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσέφερεν 128 χιλ. δραχμῶν ὑπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

— Κηρυχθείσης τῆς χώρας εἰς κατάστασιν Ἀεραμύνης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀσφαλείας, ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τῶν κωδῶνων τῶν ἀνά σύμψασιν τὴν Ἐπικράτειαν ἱ. ναῶν καὶ μονῶν δι' οἰομένηποτε ἄλλον σκοπὸν ἐκτός τοῦ τῆς σημάσεως τῆς ἐνάργεως καὶ τῆς λήξεως τοῦ ἀντιεραποπορικοῦ συναγεροῦ.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐγνώρισεν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι διὰ Β. Δ. διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Κορινθίας ὁ Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Χατζόπουλος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ, δι' Ὑπουργικῶν δὲ Πράξεων ὁ μὲν Ἀρχιμ. Κύριλλος Λαμπρινίδης, Ἱεροκλήρῳ τῆς Ἱ. Μητροπ. Ἐδέσσης, ἔλαβε τὴν νόμιμον πρόσ-αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας του λόγῳ συμπληρώσεως δεκαε-τοῦς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ ἱερεὺς Χρήστος Ρηγόπουλος, Γραφεὺς τῆς Ἱ. Μητροπ. Καλαβρυτιῶν, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραφῆως β' τάξεως

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐγνώρισεν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι διὰ Β. Δ. ἡ μὲν Ἱ. Μονὴ ἁγίου Δημητρίου «Στεφανίου» ἀνασυνεστήθη ὡς αὐτοτελής ἀνδρῶν, ἡ δὲ Ἱ. Μονὴ Φανερωμένης μετετράπη εἰς Γυναικεῖαν καὶ ὅτι συνεχωνεύθησαν αἱ ἐνορία Ἁγίας Κυριακῆς καὶ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆς Κοινότητος Μηθύμνης καὶ Ἁγίου Γεωργίου Ἀρμένου καὶ Κοιμήσεως Θεοτόκου Χάλικος, ὁ δὲ Συνοικισμὸς Νεοχωρίου ἐν τῇ Ἱ. Μητροπ. Τριφυλίας, ἀποσπασθεὶς τῆς ἐνορίας τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταξια-

ρχῶν, προσηρτήθη εἰς τὴν ἐνορίαν Ἁγίων Θεοδώρων Κακοβάτου.

— Τὸ TAKE ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα τῆς Ἱ. Συνόδου, προκλήθην ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἱερισσοῦ, ἐγνώρισεν ὅτι τὸ δεκάδραχμον κληρικόσημον βαπτίσεως δέον νὰ ἐπικολλάται ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρέου ἐφημερίου ἐπὶ τῆς προσαγομένης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκεῖον ληξιαρχον δηλώσεως βαπτίσεως.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ἀλίκη καὶ συνεσκέφθη μετὰ τῆς Α. Μακαριότητος περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἀθήναις Σταθμοῦ ἐπισκέψεων τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

— Ἐν συρροῇ μεγάλη λαοῦ, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τὰ ἔγκαλντα τοῦ περικαλλεστάτου καὶ μεγαλοπρεποῦς Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς, Ν. Σμύρνης. Μετὰ τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος, βαθύτατα συγκινημένος, ὠμίλησε πρὸς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ περὶ τοῦτον πλήθη, ἐξάρας τὸ συντελεσθὲν ἔργον, ἐν ᾧ ἡ εὐσέβεια τῶν σημερινῶν κατοίκων τῆς Ν. Σμύρνης ἐθυσάουσε τόσους ἱεράς καὶ ἐνδόξους ἀναμνήσεις, καὶ ἀπευθύνας αὐτοῖς πατρικὰς νοθεσίας ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι ὑποχρεώσεις αὐτῶν ὡς Χριστιανῶν καὶ ὡς Ἑλλήνων.

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὸν Μέγαν Ἐσπερινὸν ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἑορτάζοντι Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, Κυψέλης, ἐτέλεσε δὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἀγ. Εἰρήνης, ἐνθα ἐώρτασεν ὁ Σύσδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Κεφαλλήνων Ἐν τῇ ἑορτῇ προσήλθε καὶ ὁ ἐξοχ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς προτετραίας ἀνέγνωσε ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, τὴν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὸ ἐν Βουλιαγμένη Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν Σιβιτανίδειον Σχολὴν, ἐνθα ἐκπαιδεύονται περὶ τὰ εἰκοσιπέντε ὄρφανά τοῦ μνησθέντος Ὀρφανοτροφείου.

— Ἐπὶ τῇ ἐνάργει τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὸν Οἶκον Τυφλῶν καὶ ἐτέλεσεν Ἀγιασμόν.

— Ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ ἐπετείῳ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, ἐτελέσθη Μνημόσυνο Λειτουργία ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Καρύτση, ἱερουροῦντος τοῦ τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον, καλυπθέντα λόγῳ ἐτέρας ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἐκπροσωπήσαντος, Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσέτη τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Ναυάρχου Στεφ. Παπαρηγοπούλου, καθ' ἣν παρῆν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος.

— Ἐπιθυμία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ παρουσία αὐτοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐτέλεσεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ Ἀθηνῶν, τῇ 23 Ὀκτωβρίου, τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, ἥτις μετεδόθη καὶ ραδιοφωνικῶς. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν λόγῳ Θεῖα Λειτουργία ἐτελέσθη καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἀγ. Τριάδος, ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἐν Κηφισίᾳ, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Δημητρίου, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανος. Ἀρχιμ. Ἱερονώμου Κοτσάνη.

— Παρουσία τοῦ Ἐξοχ. κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἐν Πεντέλῃ ἀνεγειρομένου Σανατορίου τῶν Παιδῶν. Τὸν ἀγισμὸν ἐτέλεσεν ἐκ προσώπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ν. Φαλήρου.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε ἐν τῇ Ἀρχιε-

πισκοπῆ συνεδριῶν τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς, τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ Κοινωνησίων Περιουσιῶν, τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησ. Περιουσίας, τῆς Ἐπιτροπῆς Κληροδοτήματος Γεν. Θέμελη καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν «Ποτιστικῶν Μελετῶν» καὶ «Ἱστορικῶν Μελετῶν».

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἠλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Ν. Φωκά καὶ τῆς Δίδος Ἡ. Κοντομιχάλου.

— Ἐπιθυμία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου συλλειτουργοῦς ἔχων πολλοὺς ἱερεῖς καὶ Διακόνους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐτέλεσεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν ἐπιμνημόσυνον Λειτουργίαν ὑπὲρ τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημησαντος εὐλαβεστάτου Μ. Οἰκονόμου, πολυγράφου ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφέως καὶ ζηλοτοῦ Ἱεροκήρυκος Κωνσταντίνου Καλλινίκου.

— Τὴν Ἰην παρελθόντος μηνὸς καὶ περὶ ὥραν 5 μ. μ. συνηθροίσθησαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν Ἀθηνῶν, κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ ἐφημέριοι καὶ διάκονοι τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Πρωτευούσης, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ πανοσ. Πρωτοσύγκελλος κ. Γεωργιάδης ἀπηύθυνεν, ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τὰς ἑξῆς ἐντολὰς καὶ παραινέσεις :

1) Νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν φροντίδα, ἵνα αἱ χάριν τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας τελοῦμενοι θεῖαι λειτουργίαι διεξάγονται μετὰ τῆς δεούσης τάξεως καὶ ἱεροπρεποῦς ἐπιβλητικότητος (τῆ συμμετοχῇ τῶν ἱεροψαλτῶν κλπ.), ὥστε νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τῶν νέων.

2) Νὰ διοργανώσωσιν—ὅπου ἐφημερεύουσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἱερεῖς—λειτουργίας ὁρθρινὰς (ἐνωρὶς περατουμένας), χάριν τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ τῶν ὁποσδήποτε κωλυομένων νὰ ἐκκλησιάζωνται ἐν προκεχωρηκυῖαις ὥραις.

3) Νὰ μὴ παραλείπωσι νὰ τελεῶσι κατὰ πᾶν Σάββατον τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἐνωρὶς καὶ ταύτην περατομένην, (ὥρ. 8.30' περιῖπου) διὰ τὴν μετάληψιν τῶν βρεφῶν κ.λπ.

4) Νὰ ψάλλωσιν ὁμοίως, καθ' ἑκάστην Παράσκευὴν ἐσπέρας, παράκλησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ συμπάντος κόσμου.

5) Ν' ἀναγινώσκωσι καθ' ἑκάστην ἡμέρην τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας Ἐσπερινῶν καὶ Ὁρθρου, κανονικῶς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τάξιν.

6) Εἰς τὰς ἀκολουθίας ταύτας δεόν ὑποχρεωτικῶς νὰ παρευρίσκωνται καὶ συμμετέχωσι βοηθοῦντες τὸν ἐφημέριον τῆς ἑβδομάδος πάντες οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ διάκονοι τοῦ Ναοῦ. Οἱ σπουδασταὶ διάκονοι, ἵνα ἐξαιρεθῶσι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, δεόν νὰ ἐφοδιασθῶσι δι' εἰδικῆς ἀδείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς ἣν θὰ ὑποβάλλωσι πρόγραμμα τῶν ὥρῶν τῶν μαθημάτων αὐτῶν.

7) Ὅπου ὑπάρχουσιν ἐφημέριοι γέροντες ἢ ἀσθενεῖς, μὴ δυνάμενοι νὰ διεξαγάγωσι μόνον ἀνεμποδίστως τὴν θεῖαν ἱεουργίαν, δεόν νὰ συνιερουργῶσι πάντοτε μεθ' ἐτέρου συνεφημέριου ἢ διακόνου, μερίμνη καὶ εὐθύνη τοῦ προϊσταμένου.

8) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐξ ἱεροτελεστιῶν δικαιωμάτων, διὰ μὲν τὰ τοῦ Ναοῦ τηρητέα ἢ ὑπ' ἀριθ. 957.9.4.40 ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ δὲ τῶν ἐφημερίων κλπ. προσωπικοῦ, θεωρούμενα ὡς «τυχερά», δεόν νὰ ἐπαφίενται εἰς τὴν προαίρεσιν τῶν πιστῶν πάντοτε.

9) Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐν τῷ Ναῷ, ὁδεῖα πάντως τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τελεσεως Κατηχητικοῦ μαθήματος, ἢ ἐσπερινῶν κηρύγματος ἀπαγορεύεται πᾶσα οἰαδήποτε ἱεροτελεστία, τῶν εὐλαβεστάτων ἐφημερίων ὀφειλόντων παντοιοτρόπως νὰ διευκολύνωσι καὶ συντρέχωσι τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ἔργα.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ περὶ ὥραν 7ην μ. μ., συγκεντρωθέντων τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς τῷ τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ καλέσας αὐτοὺς Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος ἐνετείλατο ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ ἐπόμενα :

1) Νὰ συμμετέχωσιν ἀναγκαιότητος εἰς τὰς χάριν τῶν

μαθητῶν τελοῦμενας ἱερὰς λειτουργίας (δεξιὸς καὶ ἀριστερὸς ἐκ περιτροπῆς).

2) Νὰ μὴ ἀμελῶσιν, ὅσονδῆποτε κατηρητισμένοι καὶ ἂν ὦσι, νὰ προπαρασκευάζωνται ἐπαρκῶς, πρὸ τῆς ἐπ' ἐκκλησιαίαις ψαλμοψαλμίας.

3) Νὰ προηγήται πάντοτε συνεννόησις δεξιῶν καὶ ἀριστεροῦ ἱεροψάλτου περὶ τῶν ψαλλομένων ἱερῶν ᾠμάτων.

4) Νὰ προσαρμόζωνται αἱ φωναὶ αὐτῶν πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ Ναοῦ κλπ., τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς τελεῖ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἱερῶν ὕμνων νὰ μὴ παραθεωρῆται δὲ καὶ ἡ ἐκτασις τῆς φωνῆς τοῦ ἀντιφωνοῦντος ἱεροψάλτου, πρὸς ἀποφυγὴν χασμωδιῶν κ.τ.τ.

5) Ὁ χρόνος τῶν ψαλλομένων νὰ εἶναι τακτικός, ὅταν ἀπαιτοῦσι τὰ καθ' ἕκαστον μουσικὰ μαθήματα καὶ μέλη.

6) Νὰ προσέχωσιν ὥστε τὸ μέλος νὰ ὑποβοηθῆ καὶ διανθίσῃ καὶ μὴ καταπνίγῃ τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν ᾠμάτων.

7) Τέλος, νὰ παρέχωσιν ἑαυτοὺς εἰς ἱεροψάλται παρὰ δειγμα εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους, διὰ τῆς εὐ' αὐτοῦ στάσεως αὐτῶν τε καὶ τῶν βοηθῶντων, δίδοντες αὐτοῖς τὸ σύνθημα τῆς συμπροσευχῆς, ποιοῦντες κανονικῶς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μὴ περιοσκοπῶντες πρόσωπα καὶ πράγματα ἀπὸ τοῦ στασιδίου των καὶ, ἐνὶ λόγῳ, συναισθανόμενοι «ὡς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι».

Τὰς αὐτὰς ἐντολὰς καὶ παραινέσεις ἔλαβον καὶ οἱ ἐφημέριοι καὶ ἱεροψάλται Πειραιῶς καὶ Κοκκινιάς τὴν 10ην περ.μηνὸς συγκεντρωθέντες ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίας Τριάδος (Πειραιῶς), κατὰ σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς Πρωτοσυγκελλίας.

Ἱ. Μητροπολις Θεσσαλιωτιδος

Ἐπεσκέφθη τὴν Καρδίτσαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας κ. Ἡλίας Κοιμᾶς μετὰ τῆς κυρίας Κοιμᾶ, φιλοξενηθέντες ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει. Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν εἰς δεξιόν, τὸ ὅποιον παρέθεσεν ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει, πρὸς τιμὴν τῆς Κυρίας καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἔκαμε πρόποσιν, εἰς ἣν ἀπήτησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς διὰ μακρῶν, ἐκθέσας τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Τῇ ἐπαύριον Κυριακῇ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐτελέσθη δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, πρὸς εὐδόωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Ἐκεῖθεν ἐπ' αὐτοκινήτου ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μετέβησαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ», ἔνθα ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον νέου Νοσοκομείου, ὅπερ θὰ ἀνεγερθῆ διὰ δαπάνης 5.000.000 δραχμῶν. Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης προσφωνῶν τῷ κ. Ὑπουργῷ, εἶπεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐκόρησε τὴν μικρὰν Καρδίτσαν μετὰ Νοσοκομείου, Γηροκομείου, Σανατόριον, Ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον, Βρεφικὸν σταθμὸν καὶ Παιδικὰς ἐξοχὰς, τῶν ὁποίων τὴν διεύθυνσιν ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἱερὰν Μητροπολιν. Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς, μεταξὺ ἄλλων προσέθεσεν : «Δὲν ἤλθον ἐνταῦθα ἵνα θέσω τὸν θεμέλιον λίθον εἰς ἱδρύματα τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ σεβαστοῦ Ἱεράρχου Σας, τὸν ὅποιον ἄλλωστε ἠδύνατο καὶ μόνος του νὰ θέσῃ. Ἠλθον ἐνταῦθα, ἵνα εὐχαριστήσω προσωπικῶς τὸν Σεβασμιώτατον, διότι ἐγένετο πρωτοπόρος καὶ ἀριστος συνεργάτης τοῦ ἔργου μου». Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὴν τελομένην δευτέρην ἱπικὴν ἐκθεσιν, προκειμένου ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ διανεμῇ βραβεῖα 100.000 δοχ., τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Μετὰ τὸν Ἁγιασμόν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, προσεφώνησεν τῷ κ. Ὑπουργῷ, ἐκφράσας τὴν ἐγνωμοσύνην τῶν ἀγροτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ψηφίσασαν τὸν μνημιώδη ἀγροτικὸν νόμον, δι' οὗ ὁ ἀγρότης ἀπῆλλάγη τοῦ τοκογλύφου, αὐτῆ δὲ ἡ σημερινὴ τελετὴ ὑπὲρ τοῦ ἵππου ἐμφαίνει τὸ διαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς, ἀπαντῶν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν γεωργικὴν καὶ δασικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὸν Δημοτικὸν κῆπον, ἔνθα παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Χατζημήτρου. περὶ τὴν 3ην δὲ μεταμεσσημερινῶν ὥραν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ὑπουργοῦ ἀνεχώρησαν διὰ Τρίκαλα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τὸ περιοδικὸν «Revue de Deux Mondes» δημοσίωσεν μὲ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ ἐφαρμοσμένην ἐκπαιδευτικὴν πο

λιτικήν τοῦ Κράτους ἔγραφε πρὸ καιροῦ τὰ ἑξῆς: «Εὐθύς ὡς ἀνήλθον εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ μπολσεβίκοι ἠθέλησαν νὰ ἔχωσι μὲ τὸ μέρος των τὰς νέας γενεάς, διότι ἐθεώρουν τοὺς «παλαιούς» ὡς ἀνικάνους νὰ προσαρμωθῶσιν πρὸς τὴν μαρξιστικὴν θεωρίαν, ἐν ᾧ οἱ νέοι, ἀνατρεφόμενοι αὐστηρῶς ἐντὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ περιβάλλοντος, θὰ παρῶσιν εἰς τὸ προλεταριακὸν Κράτος πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους ὁπαδοὺς. Ἐπρεπε ὅθεν νὰ χωρίσωσι τοὺς νέους ἀπὸ τοὺς «παλαιούς» οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑπόκεινται εἰ μὴ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κόμματος. Οὕτως ἡ διδασκαλία τοῦ σοβ. σχολείου ἐστράφη συστηματικῶς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν κατὰ τῶν γονέων. Τὸ νὰ καταγγέλλῃ παιδίον τι τοὺς γονεῖς αὐτοῦ εἰς τὴν «τιμωρὸν ρομφαίαν τῆς προλεταριακῆς δικαιοσύνης», νὰ κατασκοπεύῃ αὐτοὺς καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους των, τοιαῦτα ἦσαν τὰ μαθήματα πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰ ὅποια ἐδιδάσκοντο ἐν τῷ σοβ. σχολείῳ». Περαιτέρω ἀναφέρονται κρίσεις τῆς σοβ. ἐφημ. «Μολότ» ἥτις, σχολιάζουσα τὴν τοιαύτην στάσιν τῶν τέκνων ἀπέναντι τῶν γονέων των, γράφει ὅτι θεωρεῖ αὐτὴν ὡς συμβιβασμένην πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν ἠθικὴν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀλλαγὴν ἐπικρατοῦσαν ἀστικὴν ἠθικὴν, τὴν ὁποίαν καθιεροῖ ἡ θρησκεία.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἐν συνεδρίῳ συγκροτηθέντι τελευταίως ἐν Σουηδία, συνεζητήθη μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὸ θέμα περὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς παράγοντος τοῦ πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας, ἅπαντες δὲ συνεφώνησαν ὅτι κατὰ τὰς ἀβεβαίας ἡμέρας, ὅς διερχόμεθα, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ἄριστον τῶν φαρμάκων κατὰ παντός ἄλλου φόβου καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐμπιστοσύνη τὸ ἄριστον μέσον πνευματικῆς ἀμύνης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ποικίλαι ἀσκοῦνται πιέσεις ἐν Ἰαπωνίᾳ κατὰ τῶν ξένων ἱεραποστολῶν, βάσει ἰδίως νεωτάτου νόμου, κατ' ὃν καὶ ἡ θρησκεία δέον ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἰαπωνικοῦ ἐθνικισμοῦ. Τονίζεται ἐν τοῦτοις ὑπὸ τοῦ τύπου ὅτι ὁ ἐν Ἰαπωνίᾳ Χριστιανισμὸς εὐρίσκειται πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ φοβῆται τοιαῦτα μέτρα, ἰδίως διότι οἱ ἐξ ἰθαγενῶν, ἰαπώνων, χριστιανοὶ μετὰ θερμοῦ ζήλου κηρύττουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐργαζόμενοι ἀκόπως. Οὕτως ὁ γνωστὸς πάσιων Kagawa βεβαιοῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν νεολαίαν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων ἐδιπλασιάσθη!

— Εὐνόητος καὶ εὐεξήγητος εἶναι ἡ πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐξαρχεῖωσιν καὶ ἀπαθλίωσιν ροπή τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, οἵτινες συγκεντροῦνται ὁλονέν ἐν ταῖς ἐν πολέμῳ εὐρισκομέναις χώραις. Αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἰδίως δ' ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀργία, ἡ μήτηρ αὐτῆ πάσης κακίας, ὠθοῦσι τοὺτους πρὸς τὴν ἀνηθικότητα. Τὸ μέγα ἔργον τῆς ἠθικῆς οὕτως εἶπεν συντηρήσεως τῶν αἰχμαλώτων τούτων ἀνάλαβεν ἡ Παγκόσμιος Ἐπιτροπὴ τῶν ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ Κόσμου ἐγκαθηδόμενων Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Νέων. Μετὰξὺ ἄλλων, 100.000 βιβλίων ἀπεστάλησαν ὑπ' αὐτῆς πρὸς 200 στρατόπεδα συγκεντρώσεως αἰχμαλώτων, ἐν δώδεκα τὸν ἀριθμὸν χώραις. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑπευθύνων ἀρχηγῶν, ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν, ἐν τοῖς στρατοπέδοις τούτοις, ἀξιόλογα προγράμματα δράσεως. Ἐν Γερμανίᾳ, τῆς σχετικῆς κινήσεως προίσταται δανὸς πάστω, μεθ' οὗ συνεργάζονται τρεῖς σουηδοί, εἰς δανός, εἰς ἀμερικανὸς καὶ εἰς γερμανός. Εὐρίσκειται οὕτως ἐν ἐπαφῇ πρὸς 93 στρατόπεδα. Ἐν τῇ κατεχομένη Γαλίᾳ, ἐνηργήθη ὑπὸ τιτὸς ἀμερικανοῦ ἔρευνα περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ 1.300.000 αἰχμαλώτων πολέμου καὶ ἐγκαθηδόμενων, τῶν εἰς 300 στρατόπεδα κατανεμημένων. Ἐν τῇ κατεχομένη Γαλίᾳ, γάλλος ὑπάλληλος τῆς μνησθείσης Παγκοσμίου Ἐπιτροπῆς εὐρίσκειται ἐν συνεχεί μετὰ τῶν ἀρχῶν ἐπαφῇ. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἕτερος ὑπάλληλος τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς διευθύνει τὸ μετὰξὺ τῶν γερμανῶν καὶ ἰταλῶν αἰχμαλώτων πολέμου ἔργον, ἐμελετήθησαν δ' ἐπίσης αἱ ἀνάγκαι καὶ τῶν εἰς Καναδᾶν μεταφερθέντων τουούτων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἄρχιμ. Καλλιόστου Μηλιαρά, Τὸ ζήτημα τῶν Ἀγίων Τόπων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ρωσικῇ διπλωματικῇ ἀλληλο-

γραφίᾳ κατὰ τὸν 10' αἰῶνα. Μέρος Α' 1810—1850 σ. 208, μέρος Β' 1851—1853 σ. 235. Ἐν Ἱεροσολύμοις, 1940 (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Νέας Σιών»).

Ὁ καὶ ἐξ ἄλλων περιπουδᾶτων ἔργων γνωστὸς Ἀγιοταφίτης συγγραφεὺς καὶ διευθυντὴς τοῦ πατριαρχικοῦ περιοδικοῦ «Νέα Σιών», πανοσιολ. Ἄρχιμ. κ. Καλλιόστου Μηλιαράς, ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς ἡμετέρας Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξέδωκε πρὸ μικροῦ τὴν ἀνωτέρω συλλογὴν πολυαριθμῶν ἐπισήμων ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἀγίων Τόπων κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα. Τὴν δλην ἱστορίαν τῶν Ἀγίων Τόπων ἐπραγματεύθη ὁ πανοσιολ. σ. ἐν τῷ γνωστῷ διτόμῳ ὀγκῶδες ἔργον αὐτοῦ «Οἱ Ἅγιοι Τόποι ἐν Παλαιστίνῃ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνοῦ» (βιβλιοκριθάνει ὑφ' ἡμῶν ἐν «Ἀναπλασί», τ. 51 (1938) σ. 115 ἐξ. καὶ 134 ἐξ.), νῦν δὲ διαφωτίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τὰ ἔτη 1810—1853 διὰ τῆς μεταφράσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν κυριωτέρων ἐγγράφων ἐκ τῆς σχετικῆς διπλωματικῆς ἀλληλογραφίας μετὰξὺ τῆς Ρωσίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων. Τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην ἔγγραφα, σφισόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον γαλλιστί, ὀλίγα δὲ ῥωσιστί καὶ ἑλληνιστί, καὶ ἀποκείμενα ἐν τοῖς κρατικοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, ἐδημοσίωσαν ἤδη τῇ ἐπινεύσει τοῦ Τσάρου Νικολάου Β' ὁ ῥώσος πρωθιερεὺς Ἀλέξανδρος Ποπόφ ὑπὸ τὸν τίτλον: «La question des lieux Saints de Jérusalem dans la correspondance diplomatique du XIX siècle, par le père Alexandre Popoff, Supérieur de la Cathedrale St. André à Cronstadt 1ère partie (1810—1850), 2me partie (1851—1853), St. Pétersbourg 1910 καὶ 1911.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα παρέχουσι ζωσαν εἰκόνα τῶν μεγάλων ἀγῶνων οἵτινες, κορυφωθέντες κατὰ τὸν 10' αἰῶνα διεξήχθησαν μετὰξὺ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων διὰ τὴν κατοχὴν τῶν πανσέπτων Προσκυνημάτων ἐν Παλαιστίνῃ. Διεξήχθησαν δὲ οὗτοι οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔθνα ἕνεκα τοῦ σολοικωτάτου τούτου ζητήματος περιεπλάκησαν εἰς τραχὺν πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν ἀγῶνα αἱ Κυβερνήσεις Ρωσίας, Τουρκίας καὶ Γαλλίας, ἀπολήξαντα εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον. Ὡς γνωστὸν, διὰ τῶν Σταυροφοριῶν οἱ Λατίνοι ἐγκατεστάθησαν ἐν τοῖς Ἅγίοις Τόποις, ἐκτοπίσαντες βίαια τοὺς ἔκπαλοι κατέχοντες αὐτοὺς Ἑλληνας. Ἐκδιωχθέντες δ' ὁμοῦ ὑπὸ τοῦ Σαλαχεδδίν, κατῳρθωσαν τὸν 14' αἰῶνα νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ πάλιν Λατίνοι μοναχοὶ εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν. Ἐντεῦθεν ἤρχισαν μακρότατοι ἀγῶνες μετὰξὺ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων, τῶν μὲν ἀγωνιζομένων νὰ διατηρήσωσι τὴν ἦν ἀνέκαθεν καὶ μέχρι τῶν Σταυροφοριῶν κατείχον ἐν τοῖς Ἅγίοις Τόποις θέσιν, τῶν δὲ ἐπιδιωκόντων ν' ἀνακτήσωσιν τὴν ἦν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφόρων ἀπέκτησαν ἐν αὐτοῖς θέσιν. Ἡ διαπάλη αὕτη ἐκορυφώθη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὅτε ἡ μὲν Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἄλλων καθολικῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἀνεκίνησε τὸ ὅλον προσκυνηματικὸν ζήτημα, ἐπιδιώξασα νὰ ἀνατρέψῃ τὸ καθεστῶς τῶν παναγίων Προσκυνημάτων καὶ ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐτοῖς τοὺς λατίνους μοναχοὺς, ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς ὀρθοδόξου Ρωσίας, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων, ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀπ' αἰῶνων κεκτημένων δικαιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας ἐπὶ τῶν Ἀγίων Τόπων. Πρὸ τοῦ ἐπικραταμένου συνεπέλα τῆς ἰσχυρᾶς Γαλλικῆς ἐπεμβάσεως μεγάλου κινδύνου, οἱ Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων Πολύκαρπος (1803—1827), Ἀθανάσιος (1827—1844) καὶ Κύριλλος (1845—1872) ἀπηύθυναν ἀλληπαλλήλους ἐκκλησιαστικὰς πρὸς τὴν ἱερὰν Ρωσικὴν Σύνοδον, τὴν Ρωσικὴν Κυβερνήσιν καὶ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικούς ἀντιπροσώπους αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς αὐτοκράτορας τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρον Α' (1801—1825) καὶ Νικόλαον Α' (1825—1856), ὧν ἡ ἐλαδῆς μέριμνα καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν παναγίων Προσκυνημάτων καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων κατοχῆς αὐτῶν καταπλήσσει τὸν ἀναγνώστην τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης. Τοιοῦτοτρόπως, χάρις εἰς τὰς συντόνας ρωσικὰς καὶ ἑλληνικὰς ἐνεργείας, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1852 εὐνοϊκὸν διὰ τοὺς Ἑλληνας φερμάνιον, δι' οὗ καθωρίσθη τὸ προσκυνηματικὸν

καθεστῶς ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ Γαλλικὴ διπλωματία κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη τὴν ματαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φερμανίου τούτου, ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Νικόλαος Α' ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔλαβε δραστήρια στρατιωτικὰ μέτρα εἰς τὰ ρωσοτουρκικὰ σύνορα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπέστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ἔκτακτον πληρεξούσιον τὸν στρατηγὸν ὑπασιιστὴν αὐτοῦ πρίγκηπα Α. Μενσικῶφ, ζητῶν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἱκανοποιήσιν διὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν συμφωνιῶν ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω φερμανίου. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε πράγματι τῆ 1853 δύο εὐνοϊκὰ διὰ τοῦς Ἕλληνας φερμανία, ἡρνήθη ὁμως νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὴν τελευταίαν—τὴν καὶ σοβαρωτέραν—ρωσικὴν ἀπαίτησιν περὶ ἀστυράς καὶ ἐν τῇ μέλλοντι τηρήσεως τοῦ ἀνωτέρω φερμανίου περὶ τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ ἐξασφαλίσως τῶν προνομιῶν καθόλου τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν. Τούτου ἐνεκεν ἡ Ρωσία διέκοψε κατὰ Μάιον τοῦ 1853 τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας, κατ' Ὀκτώβριον δὲ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπηκολούθησεν ἡ κήρυξις τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἡ μεγάλη σημασία τῆς δημοσιευθείσης ἑλληνιστὶ διπλωματικῆς ταύτης ἀλληλογραφίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Ἁγίων Τόπων, αἱ κρίσεις φάσεις τοῦ ὁποῦο συνεκίνησαν ἐκθύτατα καὶ συγκινούσιν ἔτι τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ἐλόκληρον τὸν ὀρθόδοξον κόσμον. Ὁθεν εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ φιλοπονώτατος μεταφραστὴς καὶ ἐκδότης τῶν ἀνωτέρω πολυτίμων ἐγγράφων, διὰ τὴν ἀξιόλογον ταύτην συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστοριογραφίαν.

I. N. ΚΑΡΜΠΗΣ

Ἀρχιμ. Μεθοδίου Κοντοστάου, καθηγητοῦ. **Ἡ ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τὸ 1821 καὶ ὁ ἰδεολογικὸς αὐτῆς σκοπός,** λόγος πανηγυρικός κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1940, ἐν τολῇ τοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἐταιρίας τῶν φίλων τοῦ λαοῦ», Ἀθήναι, 1940.

Δάμπρον Κ. Καταφυγιώτη, Ἐθνομάρτυρες, κληρικοὶ καὶ ὁ Πάτερ Κοσμάς, Καρδίτσα, 1940.

Λουκιανὸς Δεπούνη, Πρωτοσυγκέλλου τῆς ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, **Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, Λόγος πρὸς Πουλχερίαν,** μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ μεταφράσεως, Καρδίτσα, 1940.

Εὐσταθίου Σταθοπούλου, Καθηγητοῦ Θεολόγου, **Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Νεότης,** Κόρινθος 1940.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200) 1940 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων, προσκαλούμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Βουνακτάδεσ Κερκύρας Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου ν' ἀνακηρῦξωμεν αὐτοὺς ὑπεψήφιστος τῆς ἐν λόγῳ ἐνορίας. Ἐν Κερκύρα τῆ 17 Ὀκτωβρίου 1940. † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀλέξανδρος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν Διακόνου τοῦ ἐν Κορίνθῳ Ἱεροῦ Ναοῦ «ὁ Ἅγιος Νικόλαος», ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ Ἀν. Νόμου 2200) 1940 ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρῦξωμεν τούτους ὑποψήφιστος πρὸς ἐκλογὴν Διακόνου ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐνορίᾳ. Ἐν Κορίνθῳ τῆ 10) 10) 40. † Ὁ Κορινθίας Μιχαὴλ

Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος

Κενῆς οὖσης τῆς ὀργανικῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Ἐρατεινῇ Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, καλοῦμεν πάντα βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως ὑποβῶσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεως τὸν ἐντὸς

μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200 τοῦ 1940 Ἀναγκαστ. Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, διὰ τὴν, κατὰ τὸ ἄρθ. 49 τοῦ αὐτοῦ νόμου. ἀνακηρῦξιν ὑποψηφίων. Ἐν Ἀμφίσσῃ τῆ 19 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιάς εἰας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Ρωγῶν τακτικοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλωμεν προδῆ εἰς τὴν ἀνακηρῦξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Αἰγίῳ τῆ 1η Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιάς Θεόκλητος

Ἱ. Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις ἐφημερίων 1) Ἀγίας Τριάδος—Μπαλτσίων, 2) Ταξιάρχῶν—Δαριμαρίου καὶ 3) Ἀγ. Γεωργίου—Ἀραχώδης καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Νόμου 2200 ὀριζόμενα προσόντα ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεως τῶν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας. Ἐν Λεβαδείᾳ τῆ 16 Ὀκτωβρίου 1940. † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κοιτίσης

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσιν τὴν κενὰς θέσιν τοῦ τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Καστανιάνης Πωγωνίου, προσκαλούμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200) 40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικά, μεθ' ὃ θέλει ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνακηρῦξις τῶν ὑποψηφίων. Δελιδνίκιον τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως Δημήτριος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως ὁ ἐφετερινὸς ἐλαιόκαρπος τῶν ἐν τῷ ἀγροκτῆματι «Κόνδι-Μπέλεσι» Γαλατᾶ κειμένων ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καλαυρίας, θάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 1080 ε. ἔ. διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ εἰς τὸν συνῆθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1940 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οικίῳ Ὑπ)ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους

Καλεῖται διάκονος ἔγγαμος ἢ ἀγάμος ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς διορισμὸν αὐτοῦ ὡς δευτέρου γραφέως. Ὁ μισθὸς αὐτοῦ θὰ εἶνε ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενος καὶ θὰ ἔχη τυχερὰ δικαιώματα ἐκ τῶν λειτουργιῶν, παρακολουθῶν ἡμᾶς καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς. Ἐν Κατερίνῃ τῆ 21 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Κίτρους Κωνσταντίνος.

Ἐμβάσματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικήταν Σταθόπουλον, ὅπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φιδίνιος» Ἀθωννάτου 4.—Τηλ. 54-229